

Poštnina plačana v gotovini.

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se naprej plačuje. — Oglasi po dogovoru.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik VI.

V Ljubljani, dne 1. oktobra 1926.

19. številka

Ustanovni občni zbor „POŠTNEGA DOMA“ r. z. z. o. z.

bo v nedeljo 10. oktobra t. l. v Ljubljani v gostilni pri „Levu“ na Gosposvetski c. ob pol 15. uri.

DNEVNI RED:

1. Poročilo pripravjalnega odbora. 2. Čitanje in potrditev zadružnih pravil. 3. Volitev načelstva in nadzorstva. 4. Predlogi in vprašanja.

Vabljeni so vsi ptt. nameščenci, da se udeležijo ustanovnega občnega zbora v čim večjem številu. Osnutek pravil je bil objavljen v 4. številki „Poštnega glasnika“.

V soboto, dne 9. oktobra t. l. se bo vršil istovrstno v gostilni pri Levu ob 20. uri sestanek v svrhu sestave kandidatske liste za načelstvo in nadzorstvo Poštnega doma. Tudi tega sestanka naj bi se udeležilo čim več ptt. nameščenec!

Pripravjalni odbor.

Ustanovna skupščina

Krajevne skupine Sekcije poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov

in v Mariboru

se bo vršila

v nedeljo, dne 3. oktobra t. l. ob 14. uri v restavraciji „Vetrinjski dvor“.

Dnevni red:

1. Otvoritev in nagovor zastopnika centr. vodstva. 2. Volitev predsednika. 3. Volitev odbora. 4. Predlogi in vprašanja.

Sekcija ptt. čin.

Vaclav Kunst:

o letoviščih, resolucijah in rekordih.

V resolucijo skopljanskega kongresa Poštnega Saveza je bila kot 14. točka sprejeta zahteva: »V letovišča, morská kopališča in zdravilišča naj se pošiljajo, in sicer z dnevnicami ptt. uslužbenci, ki so potrebni zdravljenja, ne pa po protekciji in rodbinskih zvezah«.

Stilizacija te točke je malce nerodna. Ako bi bil dovolil predlagatelj malo vpogleda v svoje karte, bi menda moral reči: Kot sezonska zasedba naj se... V tej stilizaciji bi bila stavljena zahteva bolj razumljiva tudi tistim, ki se jih direktno ne tiče. Zahteva sama po sebi pa je — da se kolikor mogoče miho izrazim — abotna in neresna ter se čudim, da je bila baje ravno slovenska delegacija tista, ki jo je predlagala. Skoro izgleda, kakor da bi bil tisti, ki je to zahtevo porodil, sam, — pardon, nočem biti indiskreten. Je pa toliko tehničnih razlogov, ki govore proti stavljeni zahtevi, da ne morem preko tega. Kdor si je letoviško in zdraviliško publiko vsaj malo po bližje ogledal ter imel priliko streči ji kot poštni funkcionar, ob enem pa tudi skušal v skladu z obstoječimi predpisi ustreči njenim željam, bo moje stališče, ki mora že iz službenih interesov biti tudi stališče uprave, v polnem obsegu osvojil. Seveda, če nima kakih »osebnih« pomislekov.

Kakšna publika pa prihaja v letovišča in zdravilišča? V absolutni večini gotovo ne revna, skromna in z malim zadovoljna, s katero se da po priliki izhajati. Gros tistih, ki se pridejo »zdravit« in ki posečajo letovišča, spada v razred, ki ni samo petičen, marveč tudi razvajen, še bolj pa kapriciozen ter daje vsaj v letovišču sliko, da je vaje večje udobnosti ter so mu dovoljene vse mogoče in nemogoče ekstravagance. Sedaj si pa predstavljajmo, da bi recimo kak hotel v letovišču dobil za sezono sam bolehav personal, ki se je prišel zdraviti. No, ali se že kaj svita? K temu sporedno pa si sedaj predstavljajmo, da ima pošta same bolehave in za službo komaj pol ali sploh nesposobne nameščence, ki naj to mednarodno razvajeno publiko strežejo in zadovoljijo, ki naj napram inozemstvu, ki je po letoviščih zastopano s svojimi najupljudnejšimi diplomatičnimi, fi-

nančnimi, industrijskimi, trgovskimi, kulturnimi in drugimi mogotci, tudi reprezentirajo našo upravo in našo stroko. Komur se še niso odprle oči, naj se zaziblje v sladek sen, da je na vodilni mednarodni poziciji, da ima izobilico sredstev in časa, pa da najde v letovišču, v katerem hoče zabiti čas in denar, takele razmere! Bog varuj! Niti zdravi, marljivi, za službo sposobni, publike vajeni in rutinirani uslužbenci ne morejo zadovoljiti te publike, kako pa naj jo zadovoljijo in ji vcepijo spoštovanje in respekt do naše uprave bolehave reveži?

Ravno letovišča in zdravilišča so mesto, kjer pride naša uprava preko vse diplomacije v direktni stik z inozemstvom, kjer spoznajo inozemci na svoje lastne oči naše prilike, kjer si lahko inozemski predstavniki napravijo nezavisno subjektivno sodbo o nas, to je mesto, kjer se črpa gradivo za razprave o naši državi, gradivo za mednarodne pogodbe in dogovore, kjer se odigravajo čisto velevažni diplomatični akti. Letovišča so mesto, kjer nas tujci spoznavajo in po čemur nas tudi sodijo. In ravno pošta naj bo tista, ki naj pošilja na to mednarodno revijo svoje največje reveže, svoje bolnike, da jo reprezentirajo? Mislim, da smo že precej na jasnem!

In na koncu koncev, če vse doslej navedeno abstrahiramo, ostane še delo. Večina njih — na žalost je tudi na vplivnih mestih direktije takih, — misli, da je letovišče in zdravilišče za tistega, ki je za časa sezone tam, res kak eldorado in da ni kaj delati. V najboljšem slučaju se matematično koncem meseca izračuna delovne enote in se na podlagi tega presoja zaposlenost. Ne pomisli pa se pri tem, kakšno je to delo, v kakšnih okoliščinah se mora izvršiti, kdo je tisti, s komur se ima opravka in ob katerem času. Recimo, da je v letovišču skozi več tednov neko število gostov, nepričakovano pa poskoči to število za visok procent; ali pa da ob določenih urah ni navadno posebnega posla s strankami, takole po čaju pa naenkrat navalijo na pošto cela armada strank, ki hoče biti tik pred zaključkom uradnih ur postrežena. Če kdo misli, da bodo te stranke mir-

no čakale, da pridejo na red, se močno moti. Toda mogoče se niti ne bodo mnogo pritoževale na pošti, zato pa telefoničnim, telegrafičnim ali osebnim potom direktno na ministrstvo, bodisi resorno, zunanje ali notranje, kjer pač imajo boljše zveze. Ali pa se lepega dne brez predhodnega obvestila zbere par tu- in inozemskih diplomatov ter zasujejo pošto s celimi gorami šifriranih brzojavk, pod kojimi pezo omaguje celo zdravo osebje, pa naj bolehave osebe, ki je bilo poslano v smislu 14. točke skopljanske resolucije, opeša, odpove ter pusti brzojavke malo zakesniti! Kdor misli, da taka »malenkost« ne bi stala glave upravnika in še koga višjega, je precej naiven. In takih »letoviških« prilik in neprilik bi lahko naštel še cele stolpe, če se tudi ne bi dotaknil specialnih misij osebja, ki se eksponira v še mnogo delikatnejše svrhe.

Menda je že iz navedenega dosti jasno razvidno, da je zahteva najmanj abotna, v škodo ugleda osebja in stroke. Slovenska delegacija na skopljanskem kongresu bi bila neprimerno boljše storila, ako bi bila zahtevala ravno nasprotno, da se namreč kot sezonske moči pošilja v letovišča, zdravilišča in morská kopališča elita našega osebja, ki je strokovno, fizično in družabno absolutno sposobna, da bo napram tu- in inozemskim gostom kolikor le mogoče uspešno reprezentirala našo stroko in zadovoljila publiko, da pa se bolni in zdravljenja potrebni pošljejo v zdravilišča in kopališča na državne stroške edino v svrhu zdravljenja, ne pa da opravljajo službo. Podpišem pa, da se na taka mesta ne pošiljajo ljudje po protekciji. Pristavil bi samo še to, da zahteva letoviška, diplomatska in druga taka visoka publika druge manire, kakor publika kake gorske vasi ter da je treba tudi temu jako delikatnemu vprašanju posvečati več pažnje pri sestavi garnitur za bodoče sezone.

Kar se tiče strokovne kvalifikacije, mirno trdim, da ima direkcija o svojem osebju precej megleno sliko. Vsaj vse prilike kažejo na to, in tudi osebje samo ima o svoji lastni sposobnosti premnogokrat malce dvomljive domneve. Ne zamerim niti prvi niti drugemu. Človek, ki kakega posla ni nikoli sam opravljal, ne more pravilno oceniti sposobnosti drugega za tisti posel. Tudi letna kvalifi-

kacija je — če tudi nehote — kot subjektivna ocena dvomljive vrednosti. Da pa se osebe samo ne pozna ter ne zna objektivno oceniti svoje lastne sposobnosti, leži krivda deloma v slepi domišljavosti, deloma pa v tem, da nima zadostnega obzorja, da mu manjka ekspanzivnost, ker mu obojega nihče ne odpre. Objektivno in kolikortoliko zanesljivo se morejo meriti moči posameznikov edino le pri praktičnih tekmah. Zato bi bilo umestno, ako bi bodisi poštna uprava, bodisi z njenim sodelovanjem organizacije inscenirale za tiste panoge stroke, kjer je to mogoče, vsakoletne javne tekme. Te bi na eni strani podajale pravo sliko sposobnosti posameznikov ter bi rezultati lahko odlično služili upravi ravno za postavljanje na razna važna in reprezentativna mesta (seveda se ne bi smelo dogajati, da bi se najboljše moči uporabljale za razna zamašila, kar se kaj rado pripeti), na drugi strani pa bi taka tekmovanja zelo ugodno vplivala na ambicijo osebja, da se v svojih specialnih panogah vedno bolj izpopolnjuje, da dobiva o možnosti uspehov širše obzorje, kratkomalo — da se za stroko zanima in napreduje. Komur je mar napredek in kdor hoče, veljati za perfektnega delavca, se takih tekmovanj ne bo plašil.

Sicer se bojim, da pade ta moj predlog pri poštni upravi — slično mojemu svoječasemu članku »Brzo—jav« — na peščena tla, ker nima zakonite osnove in trpi na pomanjkanju budžetske možnosti. Toda vseeno mislim, da storim svojo dolžnost, če z naveti, predlogi in dejanji delujem na procvitu svoje stroke. Menim, da interesom stroke ne bi baš škodilo, ako bi merodajni faktorji, katerim nočem odrekati dobre volje, to vprašanje globlje proučili. Kajti prepričan sem, da lahko najdejo v okvirju zakona in budžetno formo izvedljivosti.

Za poštno, blagajniško in telefonsko panogo je prireditelj tekmovanja precej težavna stvar, a je tudi prosta ocena mnogo lažja nego za telegrafijo, radiotelegrafijo in Hughes (druge panoge zaenkrat ne pridejo toliko v poštev). Za te tri panoge, ki so v prvi vrsti merodajne tudi za zasedbo sezonskih mest, pa bi se tekme lahko z minimalnimi stroški uspešno organizirale. Vršile bi se najlaže ob priliki občinskih zborov naših strokovnih organizacij na sedežu direkcije kot javne strokovne prireditve, pri katerih lahko tekmuje vsak nameščeneec direkcijskega območja.

Ta ideja se bo gotovo dala sugerirati tudi drugim pokrajinam in povodom Saveznega kongresa bi se lahko vršile v Beogradu vsako leto tekme za državno prvenstvo, na katere bi pošiljala vsaka pokrajina svoje favorite.

Zaenkrat se še ni bati, da bi postavljali svetovne rekorde. S sistematičnim delom pa utegnemo sčasoma doseči vendarle toliko stopnjo, da bi lahko ravno Slovenija, če bi prilike tako nanesele, zastopala stroko nampram inozemstvu bolje, nego je mogla to doslej. Z ostalimi pokrajinam države pa se bodo Slovenci gotovo potrudili, da bodo vodilno odrezali.

Strokovni del.

Zgodovina ljubljanske pošte.

Letos mine 30 let, kar se je zgradila palača ljubljanske glavne pošte. Ob tej priliki je sestavil sekretar poštne direkcije g. Fran Šemrov strokovno razpravo »Ljubljanska pošta«, zgodovinski opis v spomin tridesetletnice lastne hiše. Ta opis začne izhajati kot strokovni podlistek s prihodnjo številko »Poštne glasnika«. Delo, ki je sestavljeno z izredno marljivostjo in natančnostjo, je raz-

deljeno na pet delov: I. Do 17. stoletja. II. V 17. in 18. stoletju. III. V 19. stoletju. IV. Za časa potresa. V. Lastni dom. Čitatelje in naročnike našega lista opozarjamo, da shranijo te številke »Poštne glasnika«, ker ima imenovani zgodovinski opis trajno vrednost. Podlistek bo izhajal — kolikor se da presoditi — najmanj skozi pet številok, torej od 15. oktobra do konca tega leta. Z ozirom na to, da je ta razprava prvo in edino strokovno delo te vrste v slovenščini, bo založila Zveza poštne organizacij ta spis tudi kot posebno brošuro proti malenkostni odškodnini, če se pokaže količkaj interesa zanjo. Upamo, da ne bo slovenskega ptt. nameščenceca, ki bi ne naročil te brošure, pa tudi od službenega oblastva pričakujemo, da bo to brošuro priporočilo in jo v več izvodih naročilo.

POZOR!

Preden si nabavite manufakturno blago in ako hočete dobro in ne drago kupiti, je v Vašem interesu, da si ogledate blago v trgovini

Josip Šlibar - Ljubljana

Stari trg 21

poleg Zalaznika. Vsi poštne uslužbenci dobijo blago proti plačilu na obroke. V sredah in sobotah prodaja ostankov po nizkih cenah.

Organizacijsko gibanje.

Joško Čampa:

POŠTNI KONGRES.

(Nadaljevanje)

Referat predsednika ljubljanske Oblastne organizacije. Joško J a k š e čita naslednji referat:

Spoštovana gospoda! Dragi tovariši in tovarišice! V imenu ljubljanske Oblastne organizacije ptt. uslužbencev prinašam iz najbolj severnega dela naše države — od slovenskih poštne, telegrafskih in telefonskih uslužbencev — najprisrčnejše pozdrave bratom in sestram v najjužnejšem delu države, našim milim tovarišem in tovarišicam iz južne Srbije. Ako ravno smo stopili včeraj prvič na ta s slavno zgodovino posvečena tla, v to 1200 km oddaljeno prestolico carja Dušana, vendar se čutimo med vami domače in brate med brati, ker nas spaja ista vez: skupen poštarški poklic in skupna stanovska organizacija. Prisrčno se zahvalimo za iskreni bratski sprejem, ki je bil tako dobro organiziran, in za pristno srbsko gostoljubnost, ki jo uživamo med vami.

Moje poročilo, ki sem ga dolžan podati kot predsednik Obl. organizacije, obsega pred vsem izvedbo treh nalog, ki si jih je nadela ljubljanska organizacija za tekoče leto. To je vzajemno delovanje z ostalimi pokrajinskimi organizacijami in Savezom, zgraditev poštne doma in reorganizacija Zveze poštne organizacij. Ljubljanska organizacija je navezala čim tesnejše stike ne samo s Savezom, nego tudi z najbližnjimi O. O. v ostalih pokrajinah. Videli smo namreč, da naše organizacije od leta do leta bolj pešajo in hiraajo, mesto da bi se razvijale, rastle in krepile. Naš cilj je bil, iz močnih vzajemnih organizacijskih edinic napraviti močno odporno centralo, ko smo uvideli, da te moči in impulza ne da centrala. Zato smo se začeli shajati, razgovarjati in vzajemno delovati zagrebška, splitska, novosadska in ljubljanska organizacija. Vsako važnejšo akcijo smo začeli skupno, potovanja in intervencije v Beogradu, tako pri Savezu kakor v ministrstvu, smo skupno opravljali, posečali smo glavne skupščine posameznih sosednih O. O. in sploh skušali čim tesnejše se združiti ter s tem tudi nekako moralno prisiliti Savez do aktivnejšega udejstvovanja. Kajti uvideli smo in vsak dan bolj spoznavamo, da vse naše organizacije hiraajo, ker nimajo enotnega sistema, vsled česar tudi ne morejo priti do pravega razmaha in razvoja.

Na iniciativo Zveze se je začela živahna akcija za zgradbo poštne doma. Ustanovil se je

že pripravljani odbor, na jesen bomo imeli ustanovni občni zbor, med tem časom pa že pridno plačujemo deleže, tako da bomo razpolagali do konca tega leta z brezobrestno glavnico okrog 100.000 Din. Za nekaj let bo že stal tudi v Ljubljani tak poštne dom, kakršen je vaš, ki je v ponos nam vsem. Takrat vas upamo pozdraviti v vašem in našem poštne domu v Ljubljani.

Ljubljanska Oblastna organizacija, ki je nosila doslej naziv »Zveza poštne organizacij za Slovenijo«, se je na letošnji redni glavni skupščini, kateri so prisostvovali predstavniki skoro vseh oblastne organizacij in sam predsednik našega Saveza g. Toma Jovanović, reorganizirala v edinstveno organizacijo ter sprejela v principu nova pravila na bazi: za vse poštarje v eni direkciji ena sama oblastna organizacija in za vse poštarje v državi en sam Savez ptt. nameščencev. Toda ni dovolj, če samo ena oblastna organizacija dela na novih modernih pravilih, temveč je potrebno, da ima tudi naša centrala, to je Savez, kakor tudi vse ostale Obl. organizacije, nova, sodobna in na istih principih izdelana pravila. Če tudi sem nemara najmlajši voditelj organizacije, vendar sodim, da nisem najmlajši po delu v tej organizaciji, pa vas zato prosim, da ne vzamete mojih besedi, ki jih nameravam spregovoriti, za zlo, da jih ne vzamete kot kritiko malkontenta, ampak kot resne besede resnega organizatorja, kateremu leži na srcu, da se naša celokupna organizacija, a v prvi vrsti naš Savez postavi na ono stališče, kakršno mu po svoji visoki nalogi in po številu ptt. nameščencev v tej državi tudi pritiče.

Mi, to je slovenski poštne uslužbenci, smo že od vsega početka poudarjali, da potrebuje Savez temeljite in vsestranske reorganizacije, da potrebuje nova moderna pravila in da je skrajni čas, da se vnese v naše organizacije smotreno, sistematsko in resno delo. Ta resnost se mora kazati v vsem našem delovanju, torej tudi na naših zborovanjih, skupščinah in kongresih. Jaz ne smatram za resne delavce, kaj šele za resne organizatorje onih, kateri na kongresu govore visoko doneče besede in fraze, ter onih, kateri govore o draginji, o predvojnih razmerah v posameznih pokrajinah, o svojem državotvornem, nacionalnem in patriotičnem delovanju itd. Kongres se vrši vsako leto enkrat in njegova naloga je: pregledati in oceniti delovanje organizacije v pretečenem letu ter pripraviti osnutek dela za prihodnje leto. Kdor poseča naše skupščine in v obče zborovanja državnih uslužbencev, mora priznati, da je najmanj polovica izgovorjenih besed neumestnih, neresnih, govornih skozi okno.

V pretečenem mesecu so imeli v Ljubljani svoj kongres železničarji. Prišlo jih je okoli 4000. Danes pa je tukaj kongres poštarjev, a nas ni niti 400. Na kongresu nacionalnih železničarjev se je poudarjalo dejstvo, da šteje Udruženje jugoslov. nac. železničarjev 25.000 organiziranih članov, tako da je gotovo to najmočnejša organizacija državnih uslužbencev v naši kraljevini. Če smo resna organizacija, se moramo ob tej priliki vprašati, koliko je v naši državi poštarjev in koliko od njih je organiziranih v Savezu ptt. nameščencev. Večkrat smo že slišali o nekem številu 16.000 poštarjev, toda za nas je merodajno samo, koliko od teh poštarjev je organiziranih v posameznih obl. organizacijah in potem teh v našem Savezu. Na lanskem kongresu je padla beseda, da nihče ne ve, niti samo vodstvo Saveza ne, koliko članov ima Savez. Ne vem, da li je to res, sodim, da mora biti vodstvu Saveza to vsekakor znano; toda to število je tako neznanost, da ne stoji v nikakem razmerju s številom celokupnega ptt. uslužbenstva. Bojim se, da ni 25 odstotkov, torej niti ena četrtina organiziranih, in mislim, da nisem daleč od resnice, če rečem, da je percentualno ravno v Beogradu najmanj organiziranih poštarjev. Kadar organizacija ne more govoriti v imenu vseh uslužbencev tiste stroke ali vsaj v imenu večine teh uslužbencev, tedaj se ne more slišati glas te organizacije tako, kakor bi se moral slišati.

Vlada je podaljšala nestalnost državnih uslužbencev še za 3 leta. Toda nimamo nikakega jamstva, da ne bo vlada, ki bo leta 1929 na krmilu te države, podaljšala našo nestalnost še za 3 leta ali za 10 let ali pa sploh uknila vsako stalnost državnih uslužbencev. Kaj je storil Glavni Savez vseh državnih uslužbencev, kaj so storile naše organizacije? Gotovo je, da so protestirale proti temu vladnemu sklepu, toda ta predlog se ne bi niti

uro preje ali kesneje uzakonil, ako bi tudi niti ena organizacija ne dvignila svojega glasu proti temu. Mi si moramo torej odkrito priznati, da so naše organizacije brez moči.

Ravno tako je vlada podaljšala pravico do pokojnine od 10 na 15 let. Kakor v prejšnjem slučaju, tako more tudi v tem ena prihodnjih vlad podaljšati to dobo na 20 ali 30 let, kakor se utegne zgoditi, da pride vlada, ki bo z amandmanom v finančnem zakonu pravico državnih uslužbencev do pokojnine sploh črtala. Čudim se, da ni storila tega že sedanja vlada, ker bi bila mogla sprovesti definitivno ukinitje pokojnine v istem miru in ob isti sigurnosti, to se pravi, brez vsake nevarnosti od strani državnih uslužbencev, kakor je sprovedla samo 5letno podaljšanje te pravice.

Na važna mesta upravnikov velikih pošt se postavljajo osebe brez razpisa, brez vednosti in predloga direkcije in celo brez izpraznjenega mesta. Zgodi se namreč, da je postavljen novi upravnik prej, preden je upokojen stari upravnik. Tako se dogaja, da se upokojuje stari, zaslužni uradniki brzojavno ali pa izvedo o svoji upokojitvi iz časopisov. S tem izgublja poština in državna uprava ves ugled, izgublja ga pa tudi organizacija, ki ne more preprečiti takih anomalij.

Posebno poglavje tvorijo napredovanja, premestitve in dopusti. V tem pogledu je osebje ljubljanske direkcije od vseh direkcij sigurno na najslabšem. Kar se tiče napredovanja, moram priznati, da ne leži toliko krivde na direkciji, kakor na uredbi o razvrščanju, ki omejuje število uradnikov v posameznih skupinah na neke odstotke, število zvanikov in služiteljev pa na neke ulomke. V novosadski, beograjski in skopeljski direkciji ni polno kvalificiranega osebja, zato napredujejo tamkaj uradniki II. kategorije po 7 letih v 3. in po 12 letih v 2. skupino. Pri nas so deležni takega napredovanja samo maturanti, katerih je komaj 15 odstotkov od vseh uradnikov II. kategorije, ostali so pa še s 15 leti v 4. in s 25—30 leti v 3. skupini. Če tudi je napredovanje v ljubljanski direkciji najslabše, vendar je zopet ta direkcija edina, o kateri pravi ministrstvo, da ne more eno leto napredovati noben uradnik v višjo skupino, češ da je odstotek prekoračen. Tudi tu bo nemara ljubljanska direkcija izmed vseh edina, v kateri ni bil še niti eden zvanik ali služitelj pomaknjen v višjo skupino, odkar je v veljavi novi uradniški zakon.

Glede premestitev vlada splošen kaos in samovolja, katere nihče ne razume. Nekateri uradniki se postavljajo za krajšo ali daljšo dobo pri drugih poštah z dnevnicami, spet drugi se pa premeščajo — šestkrat samo za nekaj dni ali tednov — brez dnevnic. In to brez kakršnekoli razlike, vsaj ne razlike v službenih odnosih. To nikakor ne more biti v interesu stroke, pa tudi osebje izgublja vsako zaupanje v upravo, kakor tudi v organizacijo, ki ne more tega preprečiti.

Dopusti, ti so res zajamčeni v zakonu, toda ta pravica ostaja — vsaj pri nas — največ samo na papirju. Uradniki pri velikih poštah še pridejo kako do svojega dopusta, vsaj za nekaj dni. Uradniki in predstojniki pošt, zlasti onih, pri katerih je starešina istočasno edina uradniška moč, nimajo ali pa silno težko dobe svoj redni letni dopust. Najslabše pa je z zvaniki in služitelji, posebno z onimi, ki služujejo pri manjših poštah na deželi. Ti uslužbenci ne dobe kljub svoji naporni službi in kljub zajamčenju v uradniškem zakonu niti dneva dopusta, in to že skozi pet ali več let. Kakor vse kaže, bo ostalo tako tudi v bodoče, tako da se utegne zgoditi, da ne bo dobil kak zvanik ali služitelj ves čas svojega službovanja nikakega dopusta.

Ker so vsi ti uslužbenci člani organizacije in se vedno proti tem razmeram pritožujejo, je samo ob sebi umevno, da je organizacija posredovala in protestirala glede napredovanj, premestitev in dopustov pri upravniku, pri direkciji, pri ministrstvu in pri Savezu. Naše organizacije so na žalost navezane na prošnje, ne pa na zahteve, zato tudi ostaja navadno samo pri prošnjah. Če se organizacija naposled zateče za pomoč k Savezu, pa mora v vprašanih napredovanj, premestitev in dopustov slišati: rešitev vprašanja zavisi od same direkcije. Toda to mi sami vemo, zato smo se tudi obrnili najprej na direkcijo. Toda če ne dobimo pravice na direkciji ali ministrstvu, tedaj preostane obl. organizaciji samo še ena pot: Savez v Beogradu. In ta mora varovati in braniti koristi ce-

lokupnega ptt. osebja, zlasti v tistih primerih, v katerih obl. org. ne more uspeli.

Gospoda in tovariši! Prosim še enkrat, naj kongres in vodstvo Saveza ne vzame za zlo mojih besed, kajti izgovorjene so v odkriti želji, da se uvede naša organizacija na pot sistematičnega in resnega delovanja brez fraz in brez visokih besedi. Ne poudarjanje našega kulturnega, socialnega, nacionalnega in ekonomskega poslanstva je naša naloga, ampak ugotovitev, ali so naše organizacije v stanju, da napravijo konec docela samovoljnim ukrepom vlade in parlamenta, naperjenim proti drž. nameščencem, ali niso v stanju? Ali so naše organizacije zmožne, da zajezé ta napad ljudskih in državnih zastopnikov na izvrševalce drž. oblasti, to je na državne uslužbence, ali niso zmožne, to je zdaj vprašanje. Skratka, ali ima organizacija razen papirnatih protestnih not še kakšno moč ali je nima, to je treba danes ugotoviti. Če ugotovimo ono, kar sem jaz za svojo osebo že ugotovil, da so izgubile namreč naše organizacije vso tisto moč in veljavo, ki so jo nekoč imele in ki jo imajo organizacije v kulturnih državah še danes, nastane drugo kardinalno vprašanje, katero moramo — vsaj za poštne organizacije — rešiti danes: ali je kakšna rešitev, kakšna pot in kakšna pomoč, da poslano naše organizacije tisto, kar od njih članstvo pričakuje, ali je že vse izgubljeno. Uvažujem nazore našega preizkušnega predsednika, ki vedno poudarja: čakati, čakati in zopet čakati. Toda vsaka pesem je samo nekaj časa lepa, in tega čakanja je že dovolj. Voditelji organizacij še lahko čakajo, članstvo pa ne more več čakati.

(Konec prihodnjič.)

NAZANILA IN POROČILA SEKCIJE PTČ. ČIN.

Sestanek v Novem mestu bo v nedeljo, dne 17. oktobra t. l. ob pol 2. uri popoldne v hotelu »Union«. Namenjen je članstvu iz Novega mesta in okolice, poštam na progi Grosuplje-Novomesto, Št. Janž-Trebnje, Toplice-Novomesto in Metlika-Novomesto. Vse te pošte imajo ugodne zveze z Novim mestom in prikladne tudi za povratek. Zato naj se zanesljivo udeleže sestanka in s tem dokažejo, da tovariši in tovarišice iz Dolenjske glede zavednosti nočejo zaostajati za svojimi tovariši v ostalih krajih Slovenije, kjer so bili naši letošnji sestanki razmeroma dobro obiskani. Na sestanku poročata predsednik Zveze tov. Jakše in predsednik Sekcije tov. Čampa.

Z novomeškim sestankom zaključujemo letošnje sezijo podeželskih sestankov. To sporočamo vsem onim tovarišem in tovarišicam, ki so se obrnili na organizacijo s prošnjo, da naj priredimo v letošnji jeseni tudi v njihovem kraju sestanke; tem željam bomo skušali ustreči prihodnje leto spomladi.

Sestanek v Meži, ki se je vršil v nedeljo, 19. septembra t. l. je bil relativno dobro obiskan. Pogrešali smo nekaj pošt, ki bi se bile sestanka lahko udeležile. Dve pošti sta svojo odsotnost opravičili. Na sestanku so bile zastopane sledeče pošte: Slovenjgradec, Prevalje, Mislinje, Meža, Dravograd, Guštanj, Vuzenica, Muta, Marenberk in Brezno. Prisotne so bile tudi tri tovarišice iz Maribora. — Sestanek je otvoril zapnik za tamkajšnje okrožje tov. Šume iz Slovenjgradca, ki je grajal premajhno zanimanje članstva za prireditve svoje stanovske organizacije. Nato je obširno poročal predsednik Sekcije tov. Čampa o splošnem položaju drž. nameščencev, o njihovih organizacijah, o ukrepih in namerah vlade na škodo drž. nam., o organizacijah ptt. nameščencev v naši državi, o delovanju Zveze, Sekcije in drugih organizacij poštinih

nameščencev v Sloveniji ter o Poštnem domu. Ob zaključku svojega poročila je poudarjal, da so začeli drž. nameščenci mnogo razmišljati o novih, uspešnejših potih in metodah našega boja, kar naj bi vodilo naš stan do boljše bodočnosti. Zapnik tov. Šume se je zahvalil predsedniku Sekcije za njegovo poročilo, ki ga je bilo članstvo zelo željno in potrebno ter je zaključil sestanek z željo, da naj bi se vršil sestanek v Meži tudi prihodnje leto, ki pa naj bi bil boljše obiskan.

Sestanek v Rogaški Slatini se je vršil v nedeljo, 19. septembra. Udeležba 25 članov bi se lahko imenovala lepa, ako bi jih bilo 25 iz tistih krajev, kj bi bili morali biti zastopani. Teh pa je bilo komaj polovica. Manjkale so pošte Zetale, Podplat, Pristava, Ponikva, Poljčane, pa tudi iz Celja bi bil še kdo lahko prišel. Sestanek se je razvil v pravo bratsko slavlje, ker sta bila na sestanku tudi predsednika zagrebške in splitske Obl. org. Lalič in Petrovič, kakor tudi drugi tovariši. Zborovanje je vodil tov. Gabrič, namestnik upravnika iz Rogaške Slatine, poročal je tov. Jakše iz Ljubljane, govorili so pa tudi tov. Lalič, Pavlovič in Leitgeb. Zaradi prezgodnjega odhoda zadnjega vlaka se ni mogel sestanek tako zaključiti, kakor bi bilo želeli.

Na ustanovno skupščino krajevne skupine Sekcije ptč. čin. v Mariboru, ki bo v nedeljo, 3. oktobra t. l. ob 14. uri v vrtini dvorani restavracije »Vetrinjski dvor« (Hinko Kosič) v Vetrinjski ulici (vhod skozi hišna vrata preko dvorišča), opozarjamo in vabimo ponovno vse tovariše in tovarišice iz Maribora in sploh vse pošte, ki spadajo k mariborski krajevni skupini (glej zadnji »Poštni Glasnik«). Pričakujemo obilne udeležbe zlasti od pošt na progi Dravograd-Maribor, Pragersko-Maribor in Pragersko-Ormož ter od bližnjih pošt v Slov. goricah. Za članstvo iz Maribora pa je udeležba obvezna in brezpogojna.

Celokupno članstvo Sekcije ptč. čin. opozarjamo, da je treba v oktobru t. l. zanesljivo nakazati članarino za zadnje četrtletje letošnjega leta. Pričakujemo, da store zlasti zapniki svojo dolžnost. Zaostanki so večinoma plačani, vendar pa je še nekaj članov, k so v zaostanku s članarino za III. četrtletje. Tov. blagajničarka prosi vse zamudnike, kakor tudi ostale članstvo, da uredi svoje članske obveznosti brez zamudnih reklamacij, opominov in terljanja, ker se bliža čas letnega računskega zaključka. Nekateri člani nakazujejo članarino za Sekcijo po položnici Zveze ali Poštnega Glasnika, mesto po naši položnici, radj česar nastanejo potem nesporazumljenja in je tudi redno knjigovodstvo in vodstvo članskih knjig zelo otežkočeno. Zatorej v bodoče ne zamenjajte položnic! Zveza vodi svoje »Poštni Glasnik« svoje in Sekcija tudi svoje lastno knjigovodstvo, ker je uprava teh treh ustanov popolnoma ločena med seboj in nima druga z drugo ničesar opraviti. Konto Sekcije ptč. čin. pri poštini hranilnici ima štev. 11.761, kar naj upoštevajo oni člani, ki so naše položnice morebiti izgubili.

Ne pozabite na ustanovni obč. zbor zadruga »Poštni dom« (glej razglas na prvi strani današnje številke!), ki bo v nedeljo 10. oktobra t. l. ob 14.30 pri Levu na Gosposvetski cesti. V soboto 9. oktobra ob 8. zvečer je sestanek istotam zaradi sestave kandidatne liste za načelstvo in nadzorstvo Zadruga. Imejte k 2. točki dnevnega reda (čitane pravil) pripravljene in stilizirane izpremenjevalne predloge, da se občni zbor ne zavleče. Za naše ljubljanske člane je udeležba obvezna.

Družabni večer Sekcije bo v soboto 3. oktobra ob 8. zvečer v salonu gostilne pri Mraku. Sekcija ptč. čin.

Kupujte čevlje z znakom „PEKO“, ker so najboljše, najlepše in najcenejše.

To in ono.

V današnjem nadaljevanju članka »Poštni kongres« je objavljen govor predsednika naše Zveze, ki ga je imel 12. julija t. l. na kongresu v Skoplju. Govor je vzbudil veliko pozornosti in odobravanja od strani članstva, zlasti od tovarišev iz Južne Srbije. Čitatelje opozarjamo, da naj ta govor prečitajo.

Pripravniki izpiti pred durmi! Izpiti za prijavljene pripravnike II. kategorije se bodo vršili 25., 26., 27., 28. in 29. oktobra t. l., izpiti za prijavljene pripravnike III. kategorije pa 3. in 4. novembra t. l. Pozive k izpitu razpošilja direkcija te dni prizadetim pripravnikom. Sekeija pte. činovnikov ima na razpolago nekaj pripomočkov (kakih 90 pol vprašanj). Prijavljeni in organizirani pripravniki II. in III. kategorije, ki žele fmeti te pole, naj nemudoma sporoče Sekeiji svoje naslove in prilože znamko za 2 Din, da jim pošljemo vprašanja. Po končanih izpiti naj jih sigurno vrnejo, ker bomo rabili tiste pole še za druge pripravnike, ki pridejo na vsto pri prihodnjih izpiti. Te pripomočke pošljemo samo takim pripravnikom, ki so že poravnali članarino za zadnje četletje letošnjega leta.

Poročila o novih vpisih v uslužbenske liste. Vse državne urade opozarjamo, da je Učiteljska tiskarna v Ljubljani izdala posebno tiskovino za poročila o novih vpisih v uslužbenske liste, ki jo uporabljajo vsi državni uradi za svoja poročila o teh vpisih. Tiskovino priporočamo zaradi njene praktičnosti. S tem si prihranite čas!

Ženska — krvnica. V Glasglovu se je vršila usmrtitev Johna Kuna, ki je bil obsojen na smrt zaradi umora. Pri usmrtitvi je zastopala oblasti ženska, gospa Bellova, ki je izjavila, da noče od te dolžnosti odstopiti, ker sodi, da morajo biti ženske pripravljene sprejeti vsako dolžnost, ki jo jim nalaga javno življenje. Dolžnost uradnikov pri usmrtitvi je, da je priča njene izvršitve in odda

pristojnemu ministru potrdilo o tem, da se je razsodba izvršila. Ali ni ta dogodek zanimiv tudi za naše ženstvo. Ne želimo si nič drugega, nego samo to, da bi bile ženske vedno pripravljene sprejeti vsako uradno dolžnost, in to tem bolj, ker ne zahteva od njih nihče tako težke naloge, kakršna je asistenca pri usmrtitvi.

OBLEKE

iz trpežnega ševjota D 520—
iz meliranega sukna . 650—
iz pomodn. meltona . 720—
sportni kroj . . . . . 800—
iz finega kamgarna . 850—
kakor tudi hlače, površnike in
vso drugo konfekcijo razpoš-
lja veletrgovina

R. Stermecki, Celje 67.

Vzorci se pošljejo za 8 dni
na vpogled ilustrirani cenik
z nad 1000 slikami o raznih
domaćih potrebščinah pa za
stonj. Kdor pride z vlakom
dobi nakupu primerno po
vrnitev vožnje. Proti potrdilu
tudi na obroke.

Za „Zvezo poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani“ izdaja in urejuje **Joško Jakše v Ljubljani.** — Za „Narodno tiskarno“ **Fran Jezeršek v Ljubljani.**

Ivan Jelačin - Ljubljana

veletrgovina špecerijske in kolonialne robe
Solidna in točna postrežba. Ustanovljeno l. 1888

Anton Krisper

Mestni trg 26 - Stritarjeva ul. 3

Prodaja vsake vrste čevljev
in galanterijskega blaga
po najnižjih cenah

**Predno se odločiš, da
kupiš obleko, plašč ali
suknjo, poseti**

našo detajlno trgovino na Erjavčevi cest. št. 2,
nasproti Dramskega gledališča in si oglej našo
bogato zalogo!

Dobro blago, prvovrstna ročna izdelava in nedosegljivo nizke cene te bodo preprčale, kie edino kupiš najbolje in najceneje. — Državnim nameščencem proti primerni garanciji tudi na obroke!

**Konfekcijska tovarna
Fran Derenda & Cie., Ljubljana.**

Ljubljanska gradbena družba z o. z. Ljubljana,

Slomškova ulica 19, telefon 527.
Gradbeno podjetje, tehnična pisarna,
parna žaga, tesarstvo za stavbe
in pohištvo.

ŠTEFAN ŠPELETIČ
slikar in pleskar 4
LJUBLJANA, Rimska cesta 16.

ROSIJA-FONSIER

zavarovalna in poravnalna družba v Beogradu
Osnovni kapital 5.000.000 Din

Družba izvršuje zavarovanja vseh vrst:

1. Zavarovanje proti požaru.
2. Zavarovanje proti posledicam telesnih nezd.
3. Zavarovanje proti škodi po toči.
4. Zavarovanje proti vlamu in tatvini.
5. Zavarovanje vseh transportov.
6. Zavarovanje jamstvene dolžnosti.
7. Vse vrste zavarovanj življenja [pod najugodnejšimi pogoji.
8. Zavarovanje stekla.

Podružnica za Slovenijo v Ljubljani,
Sodna ulica št. 2/I.

PROMETNI ZAVOD ZA PREMOG D. D. v LJUBLJANI

prodaja premoga iz slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks

vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno prvovrstni čehoslovaški in angleški koks za livarne in dom. uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete

Naslov: Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani,
Miklošičeva cesta št. 15, prvo nadstropje

Najcenejša kolesa

iz prve francoske tovarne

„AIGLON“

Viktor Bohinec

LJUBLJANA, Dunajska cesta 21

Zobni atelje

Ivan Radovan

se nahaja

v
Ljubljani

Selenburgova ulica št. 4/1.
(Poleg glavne pošte.)

Tvornica dežnikov

L. MIKUŠ, Ljubljana,
Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo
dežnikov in s. rehaljnih palic.

A. & E. SKABERNE

Dobro! priporoča svojo veliko
zalogo manufak-
turnega blaga **Poceni!**
po najzmernejših cenah.

LJUBLJANA, MESTNI TRG 10

Prporočamo najboljše šivalne stroje

GRITZNER in ADLER

za rodbinsko in obrtno rabo, posamezne dele za stroje in kolesa, igle, olje, potrebščine za šivilje, krojače in čevljarje, brivce in seclarje, nogavice, palice.

Edino le pri **JOSIP PETELINC** Ljubljana

ob vodi blizu Prešernovega spomenika.

SPREJEMAJO SE POPRAVILA STROJEV.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA (GRADSKA ŠTEDIONICA) V LJUBLJANI

Stanje vložnega denarja preko 20 milijonov dinarjev ali 800 milijonov kron. — Sprejema vloge in hranilne knjižice in teoči račun proti najugodnejšemu obrestov. nju. Zlasti plačuje z vloge proti dogovorjeni odlovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti. — Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kakor kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastneg hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem in davčno močjo: Ravno radi tega nalagajo pri njej tudi sodišča denar mladoletnih, župni uradi cerkveni in občine občinski denar. — Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar popolnoma varen.